

Totalförsvarets struktur och samverkan

Celinda Palm

Sverige befinner sig i ett omfattande säkerhetspolitiskt skifte där totalförsvaret återuppbyggs under tidspress och i en komplex omvärld. Detta memo ger en översiktlig och strukturerad beskrivning av totalförsvarets nivåer – från internationell styrning till individens roll – och presenterar en sammanhållen flernivåmodell som synliggör ansvar, beroenden och centrala aktörer. Syftet är att erbjuda en gemensam systembild som kan användas som stöd i planering, samverkan och fortsatt utveckling av totalförsvaret.

Detta memo är en kortfattad introduktion och gör inga anspråk på att vara heltäckande. Den civila och militära strukturen återges i översiktlig form, med fokus på de funktioner och nivåer som är centrala för modellens syfte. Memot fungerar som ett gemensamt utgångsläge för det fortsatta arbetet med att utveckla modellen. En mer detaljerad visualisering och en åtföljande rapport med teori, metod och fördjupade resonemang publiceras under 2026.

DET SVENSKA TOTALFÖRSVARET – den samlade verksamhet som ska förbereda Sverige för krig – har som övergripande mål att försvara landet och skydda befolkningen.^{1(s. 48)} Totalförsvaret återuppbyggs i ett säkerhetspolitiskt läge som präglas av ökad osäkerhet, hybrida aktiviteter och korta beslutsfönster. För att stärka försvarsförmågan krävs att civila och militära aktörer samverkar så att deras insatser tillsammans fungerar som en helhet. Centrala styrdokument, såsom Handlingskraft 2021–2025, propositionen Totalförsvaret 2025–2030 och Utgångspunkter för totalförsvaret 2025–2030, pekar alla på samma behov: samordning är avgörande, men fortsatt svårt att uppnå i praktiken.^{2–4}

Denna fragmentering lyfts ofta fram i både styrdokument och granskningar, bland annat av Riksrevisionen, som en utmaning för att skapa en samlad helhetsbild och säkerställa snabb och koordinerad respons vid kris eller höjd beredskap.^{5(s. 7)}

Mot denna bakgrund finns ett behov av ett mer sammanhållet sätt att förstå och diskutera totalförsvaret. Denna översikt utgår från ett systemperspektiv som fokuserar på hur aktörer, funktioner och nivåer hänger ihop – och hur förmåga formas i samspelet mellan dem – snarare än på enskilda organisationer. Med förmåga avses här den samlade kapacitet som skapas när aktörer på olika nivåer genom sina respektive uppgifter, resurser och beslut bidrar till ett fungerande totalförsvaret. Syftet är att erbjuda en gemensam struktur som gör det lättare att uppmärksamma samband, beroenden och

gränssnitt vilka annars riskerar att hamna mellan organisatoriska ansvarsområden.

Utgångspunkten är det systemperspektiv som beskrivs i Box A (s. 7): totalförsvaret är ett sammanhängande system där förändringar i en del påverkar andra delar.

En flernivåmodell för totalförsvaret

Flernivåmodellen, se Box A, utgör det analytiska ramverk som används för att beskriva totalförsvarets olika besluts- och ansvarsnivåer. I styrdokument och myndighetsrapporter delas totalförsvaret vanligen in i sju nivåer: internationell, nationell, central, högre regional, regional, lokal och individuell.⁶ Vissa av dessa nivåer – särskilt central och högre regional nivå – saknar formell juridisk definition men är etablerade som funktionella begrepp i totalförsvarens planering. Funktionella nivåer beskriver ansvar, roller och samordning mellan aktörer, även när de inte motsvarar formella organisatoriska gränser.

När totalförsvaret modelleras som helhet utelämnas ofta både den internationella och den individuella nivån, vilket gör att viktiga delar av systemet inte synliggörs. Detta framgår exempelvis i tidigare modeller där dessa nivåer inte inkluderats.⁷ Den internationella nivån omfattar de aktörer och regelverk som sätter ramarna för svensk säkerhets- och försvarspolitik. Den individuella nivån utgör den nivå där skyldigheter, rättigheter och faktisk handlingsförmåga realiserar. Tillsammans utgör

dessa nivåer ytterpunkterna i det system som totalförsvaret verkar inom.

Den modell som används här inkluderar samtliga sju nivåer, se Figur 1 i mittuppslaget. Syftet är inte att introducera nya nivåer, utan att samla de etablerade nivåerna i en sammanhållen struktur där relationer, beroenden och återkopplingar kan beskrivas. Genom att inkludera hela spannet – från internationell styrning till individuell handlingsförmåga – blir det möjligt att visa hur beslut, resurser och ansvar rör sig genom systemet och hur förmåga uppstår i praktiken.

Det civila försvaret

Den civila delen av totalförsvaret kan förstås genom samma flernivåmodell.

Målen för det civila försvaret – att säkerställa samhällsviktiga funktioner, stödja det militära försvaret, skydda civilbefolkningen samt upprätthålla försvarsvilja och samhällsmotståndskraft – verkar inom de strategiska och rättsliga ramar som följer av Sveriges åtaganden inom EU och Nato.⁸ För att detta ska fungera i praktiken bör ansvar och roller på olika nivåer vara tydligt avgränsade och kopplade till varandra.

Den internationella nivån utgör en central del av systemet. Internationella beslut och åtaganden omsätts i nationella mål, lagstiftning och resursprioriteringar, vilket innebär att totalförsvaret analytiskt verkar inom en flernivåstruktur (se Box A) som sträcker sig bortom den nationella nivån.

Som medlem i EU omfattas Sverige av unionens regelverk inom bland annat civilskydd, krisberedskap och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, och Europeiska rådets slutsatser vägleder regeringens övergripande säkerhets- och krishanteringspolitik.⁹ Sedan 2024 är Sverige även medlem i Nato och omfattas av det kollektiva försvaret enligt artikel 5 i det nordatlantiska fördraget.¹⁰ Civila och militära perspektiv samordnas genom nationell representation i Natos strukturer, där regeringen företräder Sverige i det Nordatlantiska rådet.¹¹

På nationell nivå fastställer Riksdag och Regering mål, inriktning och regelverk för totalförsvaret.⁸ Riksdagen beslutar om lagar och ekonomiska ramar, medan regeringen omsätter dessa beslut i styrning av myndigheter och andra aktörer. Myndigheter på central nivå omsätter regeringens beslut i planering, ledning och genomförande och håller samman den nationella inriktningen av det civila försvaret. Riksbanken inkluderas på nationell nivå i modellen eftersom den, som myndighet under Riksdagen med särskild ställning, ansvarar för

finansiell stabilitet, betalningssystemets funktion och kontantförsörjningen – samhällsviktiga funktioner som är centrala för totalförsvarets uthållighet.¹²

Totalförsvarets civila del organiseras i beredskapssektorer som samlar myndigheter med ansvar för samhällsviktiga funktioner.¹³ Begreppet beredskapssektor saknar formell juridisk definition men används i föreskrifter och förordningar för att beskriva den nivå där nationella myndigheter samordnar och håller samman den övergripande inriktningen av det civila försvaret.^{13, 14} Myndigheten för civilt försvar har en ledande roll i att samordna och inrikta det civila försvaret samt stödja regeringen med underlag och samlad lägesbild.¹³

Civilområdena, återinförda 2022, utgör en högre regional samordningsnivå och möjliggör länsöverskridande planering, gemensam lägesbild och tydligare ledningsstrukturer i kris och krig.^{15 (s. 19),16} I myndighetsrapporter och regeringsunderlag används högre regional nivå för att beskriva civilområdenas funktion som mellanled mellan central nivå och länsstyrelserna.¹⁵

På regional nivå ansvarar länsstyrelserna för samordning av civilt försvar inom länen och fungerar som nav mellan nationella myndigheter, regioner, kommuner och Försvarsmakten. Regionerna ansvarar för hälso- och sjukvård samt kollektivtrafik och utgör därmed en central del av den lokala och regionala robustheten. På lokal nivå ansvarar kommunerna för stora delar av de samhällsviktiga funktionerna, såsom räddningstjänst, vatten- och avloppsförsörjning, socialtjänst, skola och lokal krisledning.

Plikt- och prövningsverket lyfts fram eftersom myndigheten utgör den funktionella nod där tre centrala relationer möts: individens rättsliga skyldigheter enligt totalförsvaretsplikten, Försvarsmaktens formella behov av personal och den faktiska leveransen av inskrivna totalförsvaretspliktinga. Myndigheten ansvarar för att kalla, pröva och skriva in individer utifrån Försvarsmaktens behov av värnpliktinga, vilket gör den till den operativa länken mellan individnivån och det militära försvaret – och därmed en central funktion i totalförsvarets samlade personalförsörjning.¹⁷ Denna unika systemfunktion motiverar att just denna myndighet nämns särskilt i denna översikt.

De frivilliga försvarsorganisationerna verkar på statens uppdrag enligt förordningen (1994:524) och kompletterar både det civila och det militära försvaret.^{1 (s. 490)} Privat offentlig samverkan, genom de så kallade samverkansforumen, är central för att upprätthålla samhällsviktiga funktioner. Deltagande i dessa forum är i regel frivilligt, men enligt lagen (1982:1004) kan

organisationer och arbetsmarknadsparter åläggas att delta i totalförsvarsplaneringen, och enligt lagen (2022:511) kan vissa aktörer även åläggas att delta i särskilda samverkansforum, exempelvis inom telekomsektorn.¹ (pp. 650 & 786). Utöver dessa samverkansforum spelar privata aktörer i bredare mening en viktig roll i totalförsvaret genom att bidra till robusthet och kontinuitet inom samhällsviktiga områden. Näringslivet och de frivilliga försvarsorganisationerna utgör olika typer av aktörer med skilda mandat och roller, men båda bidrar till totalförsvarets samlade förmåga.

Individen utgör ingen administrativ nivå, men är en funktionell och rättslig nivå i totalförsvaret. Lagen (1994:1809) om totalförsvarspålit fastställer i 1 kap. 2 § att totalförsvarspålit gäller för alla svenska medborgare, oavsett om de bor i Sverige eller utomlands, samt för utländska medborgare som är bosatta i Sverige. Pålit omfattar personer mellan 16 och 70 år. Individens koppling till totalförsvaret kan ta olika former, exempelvis genom anställning, frivillig verksamhet eller hemvärnsavtal, men är i grunden rättsligt reglerad genom totalförsvarspålit. Även om totalförsvaret är en nationell angelägenhet påverkas individens rättsliga ställning inte enbart av svensk lag. Europaråtet och Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna (EKMR) gäller med direkt effekt för individen och kan därmed skapa rättigheter och begränsningar som staten måste förhålla sig till även vid höjd beredskap.^{18, 19} Figur 1 visar hur individens deltagande kopplas till övriga nivåer genom samverkan, återkoppling och formell styrning.

Modellen, Figur 1, visar nivåerna förhåller sig till varandra i totalförsvaret och hur ansvar, styrning och samverkan sträcker sig från internationell nivå till individnivå.

Det militära försvaret

Det militära försvaret ska ha förmåga att försvara Sverige mot väpnat angrepp, hävda territoriell integritet och uppfylla Sveriges åtaganden inom Nato. Förmågan omfattar både nationellt försvar och deltagande i allierad planering och operationer, och det militära försvaret ska även med befintlig förmåga och resurser stödja det civila samhället vid kriser och höjd beredskap.²⁰

Modellen beskriver Försvarsmaktens organisation i fredstid och fokuserar på funktionella nivåer och centrala noder för ledning, planering och samverkan. Försvarsmakten är den centrala aktören inom det militära försvaret, medan övriga försvarsmyndigheter bidrar med specialiserade funktioner inom exempelvis

materiel, forskning, underrättelser och cybersäkerhet. Dessa myndigheter har utelämnats i modellen för att behålla fokus på de funktionella nivåer som är relevanta för modellens syfte.

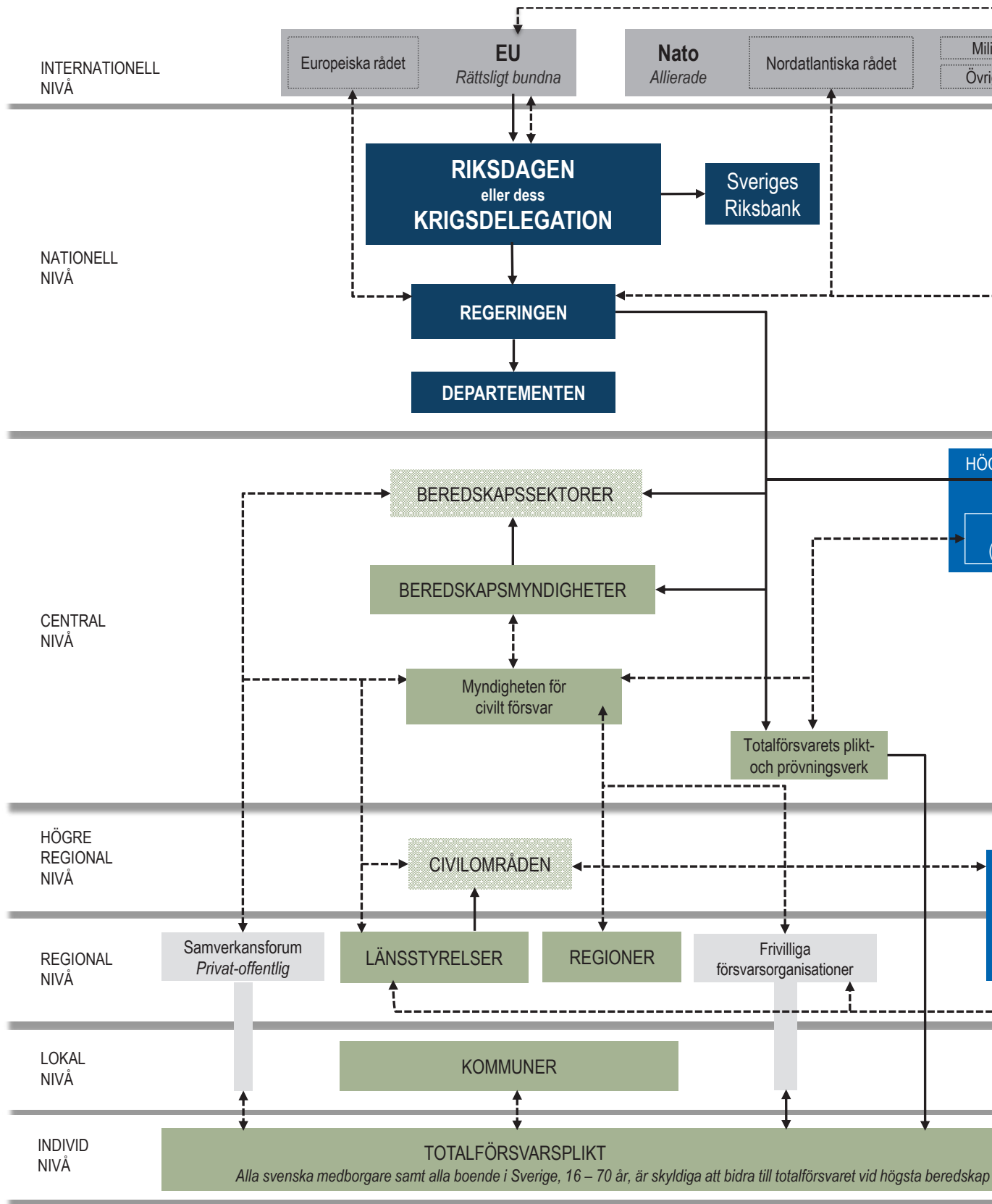
Försvarsmakten använder inte samma nivåbegrepp som det civila försvaret, men dess organisation har i övergripande grad funktionellt motsvarande nivåer. Militärregionerna utgör Försvarsmaktens regionala ledningsnivå och är den militära motparten i länsstyrelsernas totalförsvarsplanering, inklusive de civilområdesansvariga länsstyrelserna.^{21(s. 185)}

Regementen och flottiljer är regionala organisationsenheter med ansvar för utbildning, förbandsproduktion och basering, och utgör tillsammans med garnisonerna den grundläggande strukturen för Försvarsmaktens verksamhet i fredstid. Hemvärnsorganisationen består av Rikshemvärnschefen, hemvärnsbataljoner och hemvärnsgrupper, och utgör det lokala militära försvaret.^{21(s. 282)}

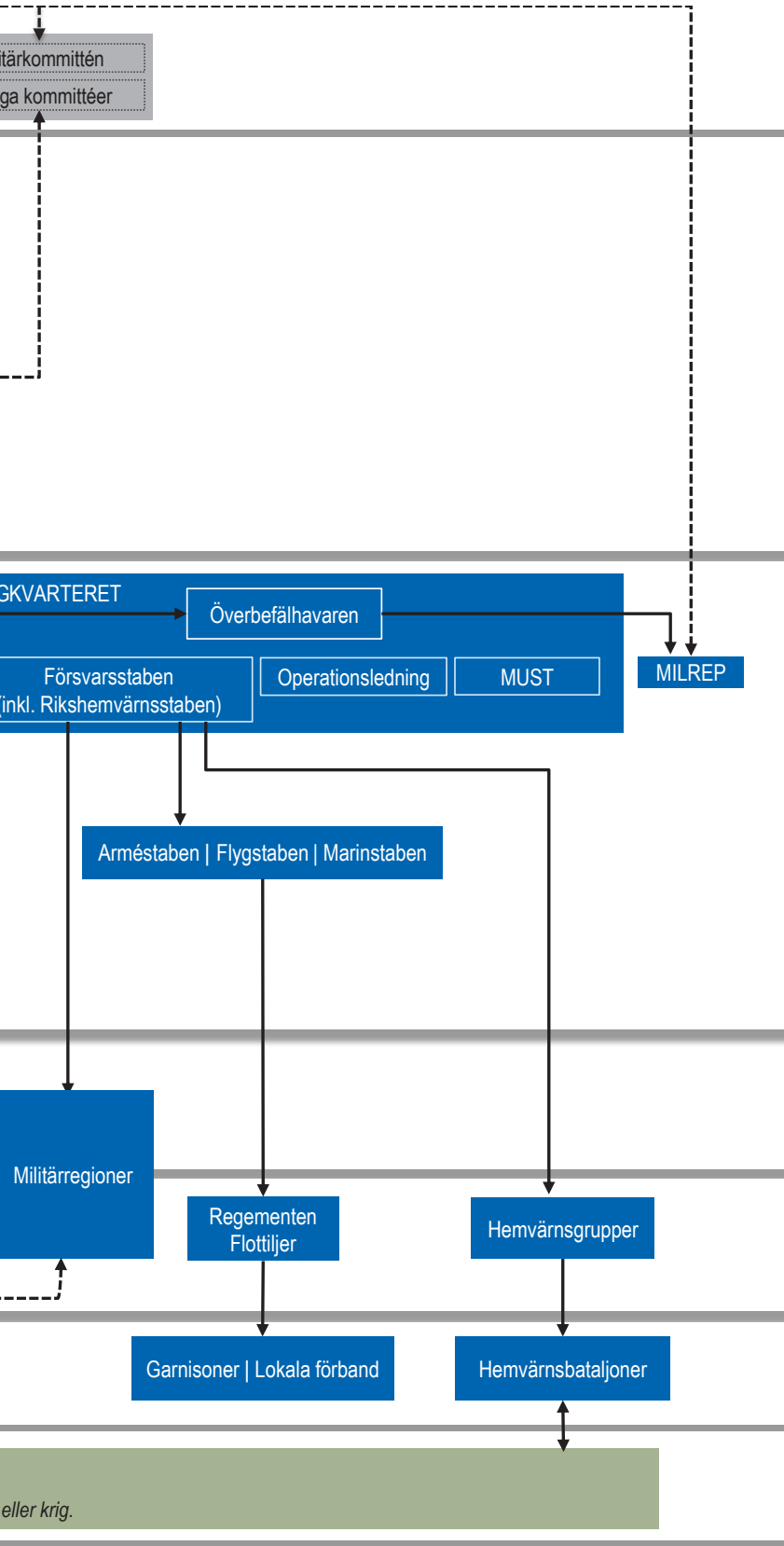
I modellen synliggörs de delar av Försvarsmaktens organisation som har systemövergripande betydelse, såsom Överbefälhavaren, Högkvarterets strategiska och operativa funktioner, militärregionerna, Hemvärdet och Sveriges militära representation vid Nato och EU (MILREP).²¹ MILREP placeras på nationell nivå eftersom funktionen verkar på regeringens uppdrag i Natos och EU:s strategiska beslutsstrukturer. Överbefälhavaren inkluderas särskilt eftersom befattningen samlar den militära ledningsnivån.

Det militära försvaret leds ytterst av Riksdag och Regering, som fastställer mål, inriktning och resurser.²⁰ Regeringen leder Försvarsmakten, med Överbefälhavaren som högsta militära chef. På nationell nivå samordnas strategisk och operativ planering i Högkvarteret, inklusive samverkan med civila aktörer inom totalförsvaret. Regeringen företräder Sverige i Natos politiska beslutsorgan, medan Överbefälhavaren ansvarar för militär representation och planering inom alliansen genom MILREP.²¹

Den regionala militära strukturen utgörs av militärregionerna, som ansvarar för ledning och samordning inom sina geografiska områden.^{21(s. 21)} Regimenten och flottiljer verkar på regional nivå, medan Hemvärdet utgör grunden för det lokala militära försvaret. Genom dessa nivåer integreras svensk militär förmåga i Natos planering och i samverkan med civila aktörer inom totalförsvaret.

Figur 1. Det svenska totalförsvarets struktur och samverkan. Figuren visualiserar totalförsvaret som ett sammanhängande flernivåsystem – från internationella aktörer. Den visar hur beslut, resurser och återkoppling rör sig genom systemet och hur civila och militära funktioner integreras i uppbyggnaden av totalförsvaret. **Not:** Symbolförklaring: Heldragen linje: formell styrning. Streckad linje: samverkan/allians. Dubbelriktad pil: återkoppling/gemensamt ansvar

ernationell styrning till individens handlingsförmåga – och tydliggör hur ansvar, styrning och samverkan fördelas mellan nivåer och kategorier av totalförsvarets kapacitet.

Hur totalförsvarets förmåga formas

Totalförsvaret är ett samhällssystem vars förmåga skapas genom samspelet mellan många aktörer, nivåer och funktioner. Förmågan utvecklas inte enbart genom formell styrning, utan växer fram genom samverkan, återkoppling och gemensamt lärande mellan aktörer på olika nivåer. Figur 1 visar hur totalförsvaret fungerar som ett sammanhängande system där aktörer på alla nivåer bidrar och där beroenden synliggörs.

Den internationella nivån och individnivån ramar in systemet: ovanifrån genom överstatlig styrning, gemensamma strategier och politisk samordning, och underifrån genom individernas engagemang, frivilliga insatser och lokala initiativ. Beträktat som system blir det tydligt att statlig styrning inte ensam kan skapa totalförsvarets kapacitet. Förmågan formas genom nätverk av relationer, återkopplingar, gemensamt lärande och individens aktiva deltagande.

På så sätt tydliggör modellen i all sin enkelhet hur och var förmåga byggs, hur beroenden uppstår, och varför samverkan är en förutsättning för ett fungerande totalförsvaret.

Totalförsvaret som sammanhängande system

Sammantaget framträder totalförsvaret som ett sammanhängande system där förmåga uppstår genom samspelet mellan nivåer och aktörer. Den internationella nivån sätter de strategiska och rättsliga ramarna för Sveriges handlingsutrymme, medan individnivån är den nivå där totalförsvarets förmåga omsätts i faktisk handling genom försvarsvilja, ansvarstagande och praktisk handlingsförmåga. Däremellan verkar ett komplext nät av institutioner, ansvarsfördelningar och samverkansformer som tillsammans formar systemets funktion.

Genom att betrakta totalförsvaret utifrån det systemperspektiv som beskrivs i Box A – där förändringar i en del påverkar helheten – blir det tydligt hur relationer, beroenden och återkopplingar driver systemets styrkor och sårbarheter. Modellen visar hur dessa samband sträcker sig över samtliga nivåer och hur både formella strukturer och informella samverkansmönster bidrar till totalförsvarets robusthet. Denna översikt utgör därmed ett underlag för den kommande rapporten, som fördjupar analysen inom de områden som bedöms mest relevanta. ■

Celinda Palm är forskare vid enheten Strategi och policy, avdelningen Försvarsanalys. Hon är doktor i Vetenskap om hållbar utveckling och forskar bland annat om totalförsvaret och världlandsstöd.

Box A. Teoretiskt och metodologiskt ramverk

Systemteoretisk utgångspunkt. Systemteori utgår från att samhällsliga system präglas av återkopplingar, icke linjära samband och framväxande egenskaper.¹ För totalförsvaret innebär detta att förmåga och styrning inte kan förstås som en enkel kommandokedja, utan som resultatet av samspelet mellan många aktörer med olika mandat och resurser. Ramverket används här för att identifiera beroenden, återkopplingspunkter och strukturella flaskhalsar som påverkar helhetens funktion.

Flernivåstyrning som kompletterande perspektiv. Flernivåstyrning tydliggör hur ansvar, resurser och beslutsmakt fördelas och samordnas mellan internationell, nationell, regional, lokal och individuell nivå.² Totalförsvaret betraktas som ett öppet och adaptivt system där styrning sker både hierarkiskt och genom samverkan. Perspektivet används för att beskriva hur nivåerna påverkar varandra, var mandat överlappar och var samordning brister.

Avgränsning av systemet. Ett centralt steg i systeminriktade studier är att definiera systemets gränser.³ I denna studie avgränsas den internationella nivån till EU och Nato, då dessa aktörer direkt påverkar svensk planering och totalförsvärförmåga. Andra multilaterala organisationer inkluderas inte eftersom deras påverkan är mer indirekt. Avgränsningen syftar till att tydliggöra vilka aktörer och beroenden som är relevanta för den modell som presenteras.

Metod: kvalitativ dokumentanalys. Underlaget bygger på en kvalitativ genomgång av centrala styrdokument, propositioner och granskningsrapporter. Syftet är att skapa en översiktlig struktur som synliggör relationer och ansvarsfördelning inom totalförsvaret. Tre dokument utgör kärnan: Totalförsvaret 2025–2030 (regeringens proposition),⁴ Riksrevisionens rapport om styrningen av det civila försvaret,⁵ Försvarsmaktens och MSB:s Utgångspunkter för totalförsvaret 2025–2030.⁶ Dessa kompletteras med relevanta lagar, förordningar och styrdokument. Det civila försvaret beskrivs mer detaljerat eftersom strukturen omfattar fler aktörer och nivåer utan formell juridisk definition. Den militära delen återges översiktligt med fokus på de funktioner som har systemövergripande betydelse. Urvalet baseras på funktionell relevans, inte på fullständighet.

Analytisk modell. Resultatet presenteras i en visuell modell (Figur 1) där systemteoretiska begrepp översatts till grafiska symboler. Fasta linjer markerar formell styrning, streckade linjer visar samverkan eller ömsesidigt beroende och dubbelriktade pilar återkoppling eller gemensamt ansvar. Modellen fungerar som ett analytiskt verktyg för att förstå hur totalförsvarets delar hänger samman – från internationella åtaganden till den individuella nivån där totalförsvärsplikten utgör grunden för folkförankring och försvarsvilja.

1. Ackoff, R.L. Systems thinking and thinking systems. *System Dynamics Review*. 10: 2–3 (1994): pp. 175–188. DOI 10.1002/sdr.4260100206.

2. Bache, I. & Flinders, M. *Multi-level Governance*. Oxford University Press, 2004. DOI 10.1093/0199259259.001.0001.

3. Meadows, D.H. & Wright, D. *Thinking in systems: a primer*. Nachdr. Chelsea Green Pub, 2011.

4. Regeringskansliet. Regeringens proposition 2024/25:34 Totalförsvaret 2025–2030. <https://www.regeringen.se> (accessed 2025-09-23).

5. Riksrevisionen. *Den statliga styrningen av det civila försvarets uppbyggnad*. (Riksrevisionen, 2025)

6. Försvarsmakten & MSB, M. för S. och beredskap. *Utgångspunkter för totalförsvaret 2025–2030*, FM2025-19772.2 & MSB 2025-08877. (2025). <https://www.msb.se> (accessed 2025-09-23).

Referenser

1. Sverige, red. (2025). Totalförsvarets författningshandbok 2025/26 (50 uppl). Norstedts Juridik, 2025
2. Försvarsmakten, MSB Myndigheten för Samhällsskydd och beredskap. (2021). Handlingskraft – Handlingsplan för att främja och utveckla en sammanhängande planering för totalförsvaret 2021-2025 FM202 1-1 7683:2 MSB2020-L6261-3.
3. Proposition 2024/25:34 Totalförsvaret 2025-2030.
4. Försvarsmakten, MSB Myndigheten för Samhällsskydd och beredskap. (2025). Utgångspunkter för totalförsvaret 2025-2030, FM2025-19772.2 & MSB 2025-08877 (Nos. FM2025-19772:2, MSB 225-08877; p. 41).
5. Riksrevisionen. (2025). Den statliga styrningen av det civila försvarets uppbyggnad. Riksrevisionen.
6. Det svenska civila beredskapssystemet. <https://www.msb.se/sv/ammesomraden/krisberedskap--civilt-forsvar/beredskapssystemet/det-svenska-civila-beredskapssystemet/> (senast besökt 1 april 2026).
7. MCF, Myndigheten för civilt försvar. (2026). Bedömning av det civila försvarets förmåga (Fö2025/01545). <https://rib.msb.se/filer/pdf/31181.pdf> (senast besökt 1 april 2026).
8. Regeringen, Försvarsdepartementet. Inriktning för civilt försvar 2025–2030, regeringsbeslut, 19 december 2024, dnr. Fö2024/02054.
9. Ingemarsdotter, J. (2025). Beredskapsunionen EU: Så ser vägen ut mot ett europeiskt civilt försvar (FOI-S No. 7165). <https://kkrva.se/hot/2025:2/07-ingemarsdotter-beredskapsunionen-eu.pdf> (senast besökt 1 april 2026).
10. Nordatlantiska fördraget, antogs 4 april 1949 i Washington, trädde i kraft 24 augusti 1949, trädde i kraft för Sverige 7 mars 2024, UNTS nr 541 (Nato-fördraget).
11. Detta är Nato. <https://www.regeringen.se/regeringens-politik/sverige-i-nato/detta-ar-nato/> (senast besökt 1 april 2026).
12. Riksbankens arbete med beredskap. (23 juli 2025). <https://www.riksbank.se/sv/om-riksbanken/riksbankens-uppdrag/beredskap/> (senast besökt 1 april 2026).
13. Förordning (2026:7) om ändring i förordning (2008:1002) med instruktion för Myndigheten för civilt försvar.
14. Tillväxtverket, MSB Myndigheten för Samhällsskydd och beredskap. (2024). Uppdrag att stärka privat-offentlig samverkan avseende försörjningsberedskap. Modell för information om produktionsomställning. (Fö2023/01775) (Å 2023-3839;MSB 2023-16003). <https://tillvaxtverket.se> (senast besökt 1 april 2026).
15. Myndigheten för totalförsvarsanalys. (2024). Uppbyggnaden av civilomraden. www.mtfa.se (senast besökt 1 april 2026).
16. Förordning (2022:525) om civilområdesansvariga länsstyrelser.
17. Vårt uppdrag. <https://plikverket.se/om-myndigheten/vart-uppdrag> (senast besökt 1 april 2026).
18. Friheten att röra sig och uppehålla sig i EU | EUR-Lex. (2004, April 30). <https://eur-lex.europa.eu/SV/legal-content/summary/eu-freedom-of-movement-and-residence.html>
19. Regeringskansliets rättsdatabaser. (n.d.). Retrieved April 1, 2026, from <https://rkrattsbaser.gov.se/sfst?bet=1994:1219>
20. Regeringen, Försvarsdepartementet. Inriktning för militärt försvar 2025–2030.
21. Försvarsmakten. (2025). Försvarsmaktens arbetsordning (FIB 2023:3). <https://www.forsvarsmakten.se/globalassets/02-om-forsvarsmakten/myndighetsinformation/dokument/lagrum/fib/fm-arbo-konsoliderad-1-januari-2026.pdf> (senast besökt 1 april 2026).